

[J. C. A. Larsen.]

uoverkommeligt for dem, som har de mindre Virksomheder og har anskaffet sig disse Apparater, at faa de nye Foranstaltninger indført.

Jeg skal med disse Par Ord anbefale, at vi under en Udvalgsbehandling undersøger, i hvor høj en Grad man behøver at have Bestemmelser om Sikkerhedsforanstaltninger i disse Virksomheder.

Ole Bjørn Kraft: Da den ærede socialdemokratiske Ordfører har bebudet, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, er jeg i Stand til at fatte mig meget kort, idet den Drøftelse, som kan finde Sted i Udvalget, muligvis kan føre til en Overensstemmelse om Synspunkterne, og Sagen i det hele taget egner sig bedst til en Drøftelse i et Udvalg.

Det Spørgsmaal, som der er Uoverensstemmelse om, drejer sig om Arbejdstiden om Søndagen for Bladenes Mandagsnumre, og her staar Venstre og det konservative Folkeparti paa det Standpunkt, at det er rimeligt, at den Dispensation, der har været givet i saa mange Aar, og som det er en Nødvendighed at have, hvis Mandagsnumrene skal udkomme, bliver givet. Det foreslaas nu, at dette gennemføres som Lovbestemmelse, og jeg kan ikke se, at der imod den Tankegang sagligt kan rejses nogen som helst Indvending.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Schrøder) udtalte i Slutningen af sin Tale — jeg glædede mig over det — de bedste Ønsker for Mandagsnumrene, da ingen Interesse var knyttet til, at denne Virksomhed blev standset; saavel for Udgiverne som for Arbejderne, for alle de Folk, der er beskæftiget med Fremstillingen af disse Blade, knytter der sig betydelig økonomisk Interesse til Fortsættelsen af deres Virksomhed; og er det Tilfældet, er der i Realiteten Enighed mellem alle Parter om, at Arbejdstiden skal fastsættes og tillades fra om Aftenen Kl. 10. Jeg kan derfor ikke se, at der kan rejses nogen som helst Indvending imod, at dette bliver lovfæstet.

Jeg hørte ganske vist, at den ærede socialdemokratiske Ordfører talte ud fra det Standpunkt, at det var i Arbejdernes Interesse, at det ikke blev lovfæstet, men henvist til Dispensation fra Ministeren. Jeg tror ikke, der ligger nogen Realitet bag dette Standpunkt; for det første er det altid i Arbejdernes Interesse, at den Virksomhed, til hvilken de er knyttet, arbejder under stabile og rolige Vilkaar, de kan ikke være interesseret i, at der paa dette Omraade

hersker Usikkerhed; for det andet truer der heller ikke Arbejderne nogen som helst Fare.

Den ærede socialdemokratiske Ordførere mente, at der skulde holdes en Udvej aaben til at skride ind imod Misbrug. Hvilke Misbrug skulde det være? De eneste, der kan være Tale om, er Spørgsmaalet om Arbejdstidens Længde; om den er begge Parter jo enige. Jeg er overbevist om, at de Arbejdere, der er beskæftigede med Fremstillingen af Mandagsnumrene, paa ingen mulig Maade ønsker, at Arbejdstiden skal indskrænkes, saa denne Tale om, at Arbejderne er interesserede i, at den paagældende Bestemmelse ikke lovfæstes, kan jeg ikke se er berettiget.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører anvendte den Skrivelse fra Københavns Bogtrykkerforening, der er optrykt som Bilag, til Fordel for sit Synspunkt. Jeg finder ikke dette berettiget. Den Skrivelse drejer sig ikke om, hvorvidt Arbejdstiden skal lovfæstes, eller der kun skal gives en Dispensationsret; den drejer sig om Ønskeligheden af, at den Dispensation, der tidligere har været givet, bliver givet fortsat, idet man mente, der var Fare for, at den blev ophævet. Derfor kan man ikke sige, at Københavns Bogtrykkerforening paa nogen Maade har udtalt sig om dette Spørgsmaal. Jeg har ikke noget som helst Kendskab til de Forhandlinger, der siges at have fundet Sted, men ud af den Skrivelse, her foreligger, kan det ærede Medlem paa ingen Maade læse det, han ønsker at læse.

Jeg skulde derfor tro, at der i Virkeligheden ikke af de interesserede Parter kan rejses nogen berettiget Indvending imod at lovfæste denne Arbejdstid, tværtimod kan der anføres overordentlig betydningsfulde erhvervsmæssige Interesser for, at det sker, og hvis det Ønske, den ærede Ordfører sluttede med, skal gaa i Opfyldelse, finder jeg, det sker bedst paa den Maade, der er vedtaget af Flertallet i Landstinget.

Rager: Med Hensyn til Lovforslagets første Del, den, hvorom der var Enighed i Landstinget, finder jeg ikke Anledning til at gøre nogen Bemærkning. Man har opnaaet Enighed i det andet høje Ting om Ministerens Affattelse, og det forekommer mig defor, at ogsaa vi sikkert med Sindsro kan acceptere det. Det er kun naturligt, at den tekniske Udvikling efterhaanden fører med sig, at de gældende Love maa undergaa forskellige Udvidelser. Naar det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Socialdemokratiet (Schrøder), bebudede Ud-